

derfom vi i mindste Maade blandede os mellem denne private Forening og dens nuværende Bestyrer, idet vi derved vilde paatage os et Slags Lovansvar for og Meddeeltighed i de Feil, der kunne begaaes. Desuden er det jo meget tvivlsomt, hvor stor en Deel af denne Lov der ligefrem maa betragtes som et Regulativ, som i Tidens Løb kan forandres af Repræsentantskabet. Det vilde altsaa være urigtigt, baade at foretage gennemgribende Rettelser — fordi vi derved vilde blande os i en privat Sag, som ikke vedkommer os — og at foretage ubetydelige Rettelser, fordi Loven ikke derved bliver betydelig forbedret. Jeg skal ikke paa dette Sted nærmere udvikle denne Anskuelse, da jeg senere, ved Behandlingen af et andet Ændringsforslag, skal komme tilbage dertil, men kun udtale, at jeg troer, vi behandle denne Sag paa den meest ligefremme Maade, naar vi igjennem Justitsministeren og igjennem Regjeringen gve den Præmie, der er forlangt; Lovgivningsmagten har da ikke blandet sig i Noget, der egentlig ikke kommer den ved. Vi maae, for at have denne Sag endnu klarere for Die, huske paa, at her omtales Beholdninger paa 400,000 Rd., som berøres af denne Lovs Bestemmelser, under den ærede Justitsministers Bestyrelse og som Rigsdagen som finansiel controllerende Magt aldeles Intet har med at bestille. Det er rigtigt, at det er saaledes, men det vilde være urigtigt, om vi mere end absolut nødvendigt blandede os ind i dette private Forhold. Der er Paragrapher i Loven, som angaae offentlige Ombud, og vi ere nødte til at overveie, hvorlænge vi vilde lade disse

bestaae, men alle de Paragrapher, som for Diebliffet foreligge, angaae egentlig slet ikke Andet end Selskabets indre Organisme, hvorledes det vil taxere eller ikke taxere, naar det vil optage et Medlem i Foreningen, og naar ikke, men det bør være Foreningens egen Sag. Vi kjende for Diebliffet kun Foreningen gjennem den ærede Justitsminister, som er dens private Bestyrer, og i denne Egenskab er han ikke ansvarlig ligeoverfor Rigsdagen; som Justitsminister er han det, men som saadan kunne vi ikke directe gjøre ham ansvarlig for Foreningen. Vi have i sin Tid gjennem Finantsloven prøvet, hvorledes Forholdet var, og Justitsministeren har dengang meget rigtigt og bestemt bestuuet det saaledes, at denne Forening var en privat Forening, der ikke vedkom os. Jeg troer derfor ogsaa, at vi ved vor Votering bør behandle den saaledes, og at vi uden Undtagelse bør forkaste alle Ændringsforslag paa dem nær, der gaae ud paa at stille Selskabet i det sãnde og naturlige Forhold.

R e t t e l s e .

Nr. 164, Sp. 2590, Lin. 20—21: „uden Forandring i Lovgivningen om Bestyrelsen o.s.v.“ læs: „om en Forandring i Lovgivningen og Bestyrelsen“